

เงินปันผลของพลเมืองของคุณ:

ทำอย่างไรที่จะเพิ่มค่าจ้างของคุณเป็นสองเท่า,
ลดราคาบ้านลงครึ่งหนึ่งและปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพ
สำหรับ ทุกคน

สารบัญ Table of Contents

- 4 หากต้องการได้รับความร่ำรวยอย่างจริงจัง? รู้ถึงระบบการบริหารของรัฐบาลของคุณ
- 5 จริงหรือ? ถ้าทำเลียนแบบกษัตริย์จะสามารถกำจัดรัฐบาลได้?
- 6 วันโลกาวินาศ
- 9 ผู้ให้เขายิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล
- 11 เพื่อกำจัดรัฐบาล สามารถทำเช่นนี้หรือไม่?
- 12 นี่อาจเป็นวิธีที่คุณใช้ในชีวิตประจำวัน
- 13 ผู้ได้รับผลประโยชน์จากเงินปันผลของประเทศ ต้องมาจากค่าเช่าทางเศรษฐกิจ นี่คือเหตุผล
- 16 คำถามของคุณได้รับคำตอบ

คุณอาจถูกสอนว่าประเทศต่างๆไม่สามารถทำงานได้โดยไม่มีรัฐบาล อาจจะใช่, เราทุกคนถูกสอนมาอย่างนั้น

แต่มันเป็นเรื่องโกหก

ในความเป็นจริงไม่จำเป็นต้องมีรัฐบาล, การเก็บภาษีทั้งหมด และการจัดการเรื่องเงินเดือนของนักการเมืองที่ทำได้ง่ายมาก ลองมองไปรอบ ๆ ตัวคุณสิ รัฐบาลของเรามันแย่มากขนาดไหน?

ในความเห็นของผมดูเหมือนว่าคุณจะรวยขึ้นอย่างรวดเร็ว หากคุณได้รับตำแหน่งทางการเมืองและบริหารรัฐบาลของคุณ

กองทุนเพื่อการพัฒนาของรัฐบาลมาเลเซีย ชื่อกองทุน 1MDB ซึ่งเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อผลักดันความคิดริเริ่มเชิงยุทธศาสตร์สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจระยะยาวของประเทศ

โครงการนี้เป็นเป็นปัจจัยสำคัญที่อยู่เบื้องหลังความพ่ายแพ้ที่น่าตกใจในการเลือกตั้งการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในสมัยถัดไปของนาย นาจิบ และแนวร่วมที่เคยปกครองและบริหารประเทศมายาวนาน

ย้อนกลับไปในการเลือกตั้งเดือนพฤษภาคมปี 2018 จุดประสงค์ของโครงการนี้เพื่อการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ ที่นำโดยมหาเธร์โมฮัมเหม็ดอดีตที่ปรึกษาของเขา

เจ้าหน้าที่สืบสวนกลางของสหรัฐฯ กล่าวหาว่านายนาจิบและพรรคพวกของเขาชอโกง และฟอกเงินจำนวน 3.5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯจากกองทุน 1MDB ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2009 ถึงปี ค.ศ. 2014 นอกจากนี้ 1MDB ยังถูกตรวจสอบอย่างน้อยหกประเทศในข้อหาฟอกเงินและรับสินบน

ราชวงศ์ซาอุดีอาระเบียจับกุมนักเขียนและบล็อกเกอร์อีก (อย่างน้อย)แปดคน ในการจับกุมมุ่งเป้าหมายไปที่ผู้สนับสนุนนักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรีที่ถูกจำคุก คนเหล่านี้คือ 'นักเคลื่อนไหว' ผู้หญิงที่คิดว่าตนมีสิทธิขับรถในราชอาณาจักร

ประธานาธิบดีอียิปต์ อับเดลฟัตตาห์เอล ซีซี เพิ่งขยายการควบคุมเนื้อหาสื่อทั้งหมดของละครโทรทัศน์ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของชาวอียิปต์ ทีมงานบริหารของประธานาธิบดีอียิปต์จะกำหนดสคริปต์ของรายการทีวี, กำหนดค่าจ้างของนักแสดง, และให้ บริษัทผู้ผลิตที่เชื่อมโยงกับกองทัพเป็นผู้ดูแลรายการใหญ่

ประธานาธิบดีเอล - ซีซี จำคุกฝ่ายตรงข้ามส่วนใหญ่แล้ว และทำการเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเพื่อให้แน่ใจว่าเขาจะอยู่ในอำนาจได้จนถึงปี ค.ศ. 2034 เป็นอย่างน้อย

ย้อนไปในปี ค.ศ.2016

ในการพบปะกันกับนายทรัมป์ก่อนจะขึ้นดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีของสหรัฐฯ นายทรัมป์กล่าวขอขอบคุณประธานาธิบดีเอล - ซีซีและประชาชนชาวอียิปต์สำหรับสิ่งที่พวกเขาทำเพื่อปกป้องประเทศของเขาและ

'ทำให้โลกดีขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา' . ในการประชุมครั้งที่สองของพวกเขาในเดือนกันยายน ค.ศ.2019 นายทรัมป์ได้รับคำชมเชยโดยกล่าวว่า ประธานาธิบดีเอล - ซีซี 'ทำงานได้ดีเยี่ยม'

แบบว่า....จริงๆ เหรอ?

นายอาลีอิสซาอาหมัดแฟนบอลชาวอังกฤษถูกจับกุมระหว่างการแข่งขันฟุตบอลเอเชียนคัพปี ค.ศ. 2019 ที่สหรัฐอเมริกาที่ริโอเดอจาเนโร (ยูเออี) สหรัฐอเมริกาที่ริโอเดอจาเนโรกำลังเล่นงานกาตาร์ เนื่องจากไม่พอใจที่กาตาร์เป็นฝ่ายชนะ

นายอาหมัดอาจถูกตัดสินให้จำคุกเป็นเวลานานขึ้น - เพียงเพราะการสนับสนุนทีมที่ไม่ถูกต้องในสายตาของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่ริโอเดอจาเนโร เขาถูกจับในข้อหาสวมเสื้อจัมเปอร์กาตาร์ในเกม

คุณต้องการให้อาหมัดของคุณเป็นอย่างนี้หรือ? โดยที่เจ้าหน้าที่รัฐบาลบอกคุณว่าอะไรที่คุณทำได้ และอะไรที่ทำได้? ตัวผมไม่ต้องการอย่างแน่นอน และมันมีวิธีที่เหมาะสมกว่านี้

ในเดือนมีนาคมปี ค.ศ.2019

ประธานาธิบดีโดนัลด์ทรัมป์ของรัสเซียได้ลงนามในกฎหมายใหม่ที่สามารถปรับหรือจำคุกพลเมือง เนื่องจากดูหมิ่นประเทศรัสเซียหรือตัวเขา ผู้กระทำผิดซ้ำอาจถูกจำคุกนานถึง 15 วัน

เพียงลองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ นายริเช็ท เทียบ เอโดแกน ประธานาธิบดีที่ดำรงตำแหน่งยาวนานที่สุดของตุรกี โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณเป็นนักข่าวท้องถิ่นและเขาไม่ชอบคุณในการวิพากษ์วิจารณ์เขา วิกิพีเดียรายงานว่านักข่าวที่วิพากษ์วิจารณ์เขาจำนวน 231 คนถูกจับกุมในตุรกีตั้งแต่วันที่ 15 กรกฎาคม ค.ศ. 2016

รัฐบาลจีนเซ็นเซอร์ หลายๆ เว็บไซต์ภายในประเทศโดยสิ้นเชิง ในประเทศจีนคุณจะเห็นสิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนต้องการให้คุณเห็นเท่านั้น หากคุณแค้มป์เอ็ดมันด์เข้ามาถนนโดยไม่ได้ดูสัญญาณ ไฟในสวนใดส่วนหนึ่งของเมือง คุณอาจจะเห็นใบหน้า ชื่อ และหมายเลขประจำตัวของคุณ แสดงอยู่บนหน้าจอ แอล อี ดี ขนาดใหญ่

เพิ่มเติมคือบวกค่าปรับแน่นอน.

ขณะนี้รัฐบาลโรมาเนียกำลังพิจารณาพระราชกฤษฎีกาที่จะนิรโทษกรรมให้กับประชาชนที่ถูกตัดสินว่ามีการคอร์รัปชันทุจริต ประเทศนี้คือสมาชิกของสหภาพยุโรปนะ

มาเลียนแบบวิธีการของราชินีแห่งอังกฤษกันเถอะ

เพื่อกำจัดการะบบของรัฐบาล ลดระดับการจัดเก็บภาษีอย่างชัดเจน และเพื่อสร้างความมั่งคั่งส่วนบุคคลให้กับคุณมากขึ้น เราไม่จำเป็นต้องทำอะไรมากไปกว่าเลียนแบบสิ่งที่ราชินีทำ

ใช่เลย

เป็นการแก้ปัญหาที่ง่ายมาก, ประชาธิปไตยและการตลาดที่ไม่มีใครเคยคิดมาก่อน
ก่อนที่จะลงในรายละเอียด เรามาเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของอังกฤษเล็กน้อยก่อน

จากนั้นเราจะกลับไปเรื่องราวของราชินีกัน

วิลเลียมผู้พิชิตกลายเป็นกษัตริย์แห่งอังกฤษในปี ค.ศ. 1066 หลังจากที่เขาเอาชนะแองโกล -
แซ็กซอนคิงเฮโรลด์ในสมรภูมิมอสติงส์

พระราชกรณียกิจประการแรกของวิลเลียมคือการมอบที่ดินทั่วประเทศให้กับอัศวินและพันธมิตรอื่น ๆ
นี่คือการรวมฐานอำนาจของเขา

แน่นอน.

เผด็จการยุคใหม่ทุกคนรู้วิธีที่จะทำเช่นนั้น

วิลเลียมยังคงปฏิรูปตามแนวปฏิบัติเองโกล-แซ็กซอนที่ดูเหมือนจะเป็นสากลในตอนนั้น
กำหนดให้เจ้าของที่ดินจ่ายค่าเช่าที่ "ครบกำหนด" หรือค่าเช่าที่ดินตามมูลค่าที่ดินของเขา

เขายังเปิดตัวสิ่งที่เรียกว่าเป็นการสำรวจที่ดินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดครั้งหนึ่งในประวัติศาสตร์เพื่อให้มั่นใจว่า
ระบบนี้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิลเลียมอยากรู้ว่าเขาเป็นหนี้อะไร

เขาจำเป็นต้องประเมินการถือครองทรัพย์สินของเจ้าของที่ดินแต่ละราย

และเขาทำมันอย่างละเอียด พงศาวดารแองโกล -
แซ็กซอนร่วมสมัยระบุว่าผู้ประเมินของวิลเลียมดำเนินไปอย่างไร

*'... ทั่วพื้นที่แนวปกครองของอังกฤษ [เพื่อ] ค้นหาที่ไหนบ้างที่ยังไม่ถูกรางวัด
[การวัดปริมาณที่ดิน] มีที่ดินและฝูงวัว ควาย ของเขาอยู่เท่าไร
และเขาควรจะได้รับผลตอบแทนเท่าไรภายใน 12 เดือน .
นอกจากนี้เขายังมีการจดบันทึกว่าอาร์คบิชอปมีที่ดินจำนวนเท่าใด บาทหลวงและเฮอร์ล
และทุกคนที่อยู่ในอังกฤษมีที่ดินเป็นจำนวนเท่าใด ....*

*เขาได้ตรวจสอบอย่างรอบคอบมากกว่า ไม่มีที่ใดหรือลานดินใดตกสำรวจ ไม่มีวัว ควาย
หรือหมูแม้แต่ตัวเดียวที่ถูกทิ้งไว้และไม่ได้ถูกบันทึกไว้และบันทึกเหล่านี้จะถูกนำมาให้เขาในภายหลัง'*

การค้นพบทั้งหมดถูกรวบรวมเป็นหนังสือ ปัจจุบันเป็นที่รู้จักในชื่อ
หนังสือวันโลกาวินาศ(Domesday Book) มีรายชื่อผู้ถือครองที่ดินเกือบทุกราย ขนาดการถือครอง
จำนวนคนที่ทำงานบนที่ดิน และสิ่งทีผลิตได้บนที่ดิน

นักประวัติศาสตร์ได้วิเคราะห์บันทึกของหนังสือวันโลกาวินาศ (Domesday Book)
มาหลายศตวรรษ

เจ้าของที่ดินที่สำคัญที่สุด (นอกเหนือจากษัตริย์) คือวิลเลียมเดอวอร์ริน ซึ่งมีผู้ถือครอง 13 แห่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ

การประมาณการครั้งหนึ่งทำให้มูลค่าที่ดินของเขาเป็นเงินในปัจจุบันอยู่ที่ 57,000 ล้านปอนด์ (103,000 ล้านเหรียญออสเตรเลีย)
นี่คือการถือครองที่ดินในทำเลที่เหมาะสมสามารถนำผลประโยชน์มาสู่ผู้เป็นเจ้าของ

ในศตวรรษที่ 11 ที่ดินที่เจ้าของถือครองได้คือที่ดินที่อุดมสมบูรณ์สามารถเพาะปลูกได้ และที่ดินที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชนซึ่งคุณสามารถนำผลผลิตของคุณไปตั้งขายได้

ส่วนมากที่ดินเหล่านี้มักอยู่ใกล้ปราสาท
ผู้คนตั้งรกรากในพื้นที่เหล่านี้เพื่อป้องกันการถูกขโมยและหลอกลวงจากแฟนคริกเก็ตชาวออสเตรเลียที่เมา (จริงๆ แล้วแฟนออสซี่ไม่ได้เมาจริงๆ แต่คุณคงนึกภาพออก)

เดอวอร์ริน เป็นเจ้าของทรัพย์สินและปราสาทในสถานที่เช่นนี้ โดยทั่วไปอยู่ใกล้ปราสาท หรือถ้าจะกล่าวง่ายๆ ให้เข้าใจก็คือเขาเป็นเจ้าของที่ดินที่อยู่ในตัวเมืองที่พัฒนา ทำให้ทรัพย์สินเขามีมูลค่ามากขึ้นเรื่อยๆ ตามความเจริญรุ่งเรืองของเมือง

เครื่องกำเนิดความมั่งคั่งที่ดีที่สุด

ในปัจจุบันสิ่งที่ดีที่สุด คือการได้เป็นเจ้าของที่ดินใจกลางเมือง

เหตุผลในปัจจุบันก็คงเหมือนกับในอดีต นั่นคือจุดที่
ที่ดินให้ผลตอบแทนสูงสุดในแง่ของผลผลิตทางเศรษฐกิจ
ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินในสถานที่ดังกล่าวสามารถเรียกเก็บค่าเช่าได้มากที่สุด
รายได้ค่าเช่านี้คือการใช้จ่ายประโยชน์จากที่ดิน

หนังสือ วันโลกาวินาศ (Domesday)

น่าแปลกใจที่แทบจะไม่กล่าวถึงลอนดอนแม้ว่าในตอนนั้นจะเป็นเมืองที่สำคัญที่สุดในประเทศก็ตาม

อย่างไรก็ตามพื้นที่มหานครของลอนดอนในปัจจุบันครอบคลุมพื้นที่มากกว่าพื้นที่เดิมซึ่งอยู่บนแม่น้ำเทมส์ทางตะวันออกที่ล้อมรอบด้วยกำแพงขนาดใหญ่ ที่ตั้งเมืองแรกเริ่ม ตอนนี้เป็นที่รู้จักในชื่อ "City of London" หรือ "Square Mile" ได้กลายเป็นศูนย์กลางทางการเงินหลักแห่งหนึ่งของโลก

ปัจจุบันใจกลางลอนดอนอยู่ห่างออกไปทางตะวันตกซึ่งเป็นที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ที่แพงที่สุด

เมืองนี้ขยายตัวอย่างมากนับตั้งแต่สมัยของวิลเลียมผู้พิชิต
และเมื่อมีการแพร่กระจายผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินก็ได้รับประโยชน์สูงสุด ต่อมา

การขยายตัวไปทางตะวันตกของลอนดอนเริ่มต้นอย่างถูกต้องหลังจากไฟไหม้ครั้งใหญ่ในปี ค.ศ. 1666 ซึ่งกินเวลาสามวันเต็มและทำให้เมืองเดิมส่วนใหญ่เสียหาย จากบ้านทั้งหมด 80,000 หลังในเมือง มีประมาณ 70,000 หลังเสียหายมอดไหม้ไปกับไฟ

ในช่วงเวลานั้นเหล่าบรรดาขุนนางและเจ้านายอาศัยอยู่นอกกรุงลอนดอน
ในที่ดินอันยิ่งใหญ่ทางตะวันตกของเมือง
ตระกูลขุนนางที่มีชื่อเสียงที่สุดในตอนนั้นคือตระกูลกรอสเวนเนอร์
พวกเขาเป็นเจ้าของครอบครองที่ดิน 500 เอเคอร์

ที่ดินที่ครอบครัวได้มาจากการแต่งงานในตระกูลชนชั้นสูง
ทำเลที่ตั้งของที่ดินของพวกเขาเรียกได้ว่าเป็นทำเลที่ "สุดยอด" " ใน เมย์แฟร์ และเบลกราวีเย
เปรียบเสมือนกับว่าพวกเขาได้ของขวัญงานแต่งงานที่มีคุณค่า!

ในช่วงศตวรรษที่ 17 ครอบครัว กรอสเวนเนอร์ เริ่มพัฒนาที่ดินบริเวณรอบ ๆ นิคมของพวกเขา
ซึ่งทำให้สภาพแวดล้อมรอบๆ เมืองดีขึ้น และแน่นอนว่าได้รับผลกำไรมหาศาล

สิ่งนี้เริ่มเกิดขึ้นจริงหลังจากปี ค.ศ. 1666
ลอนดอนถูกทำลายไปมากทำให้ขาดแคลนที่อยู่อาศัยอย่างกะทันหัน นั่นคือสถานการณ์ที่
(ถูกกล่าวหา) มาจนถึงวันนี้ ซึ่งมันไม่จริง แต่เราจะไม่กล่าวถึงมันใน ณ ที่นี้

เจ้าของที่ดินกระตือรือร้นที่จะได้ประโยชน์จากปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย
โดยการพัฒนาที่พักให้ไกลออกไปทางตะวันตกของแม่น้ำเทมส์

รูปแบบการพัฒนาที่พวกเขาคิดขึ้นมาจะทำกำไรได้มหาศาล
พวกเขาจะมอบที่ดินให้กับนักพัฒนาภายใต้ระบบสิทธิการเช่าที่ดิน

นั่นหมายความว่านักพัฒนามีระยะเวลาให้กับผู้เช่าในการครอบครองที่ดินตามระยะเวลาที่กำหนด
(โดยทั่วไปคือ 99 ปี) สำหรับการชำระค่าเช่าพื้นที่คงที่
เมื่อหมดสัญญาเช่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจะถูกลดราคาให้กับเจ้าของ (ผู้ถือกรรมสิทธิ์)

นักพัฒนาที่ดินจะได้รับเงินทุนให้สร้างอาคารตามแผนการที่ตกลงไว้กับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์
(ในสหราชอาณาจักรส่วนใหญ่ยังคงสร้างด้วยวิธีนี้)
ผู้พัฒนาที่ดินยังสามารถเช่าช่วงอสังหาริมทรัพย์ให้กับบุคคลอื่นได้

เมื่อเวลาผ่านไปเจ้าของที่ดินที่ร่ำรวยเหล่านี้ได้สร้างและพัฒนาความเจริญรุ่งเรืองในเมือง
และสถานที่ที่พวกเขาสร้างขึ้นนั้นมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นอย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตามผู้พัฒนาที่ดินก็มีความเสี่ยงทางการเงินด้วยเช่นกัน
และมูลค่าโดยรวมของการพัฒนาส่งผลให้มูลค่าที่ดินเพิ่มขึ้นทุกที่
เมื่อหมดสัญญาเช่าผู้ครอบครองปัจจุบันต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการต่ออายุสัญญาเช่า
สิ่งนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงมูลค่าปัจจุบันของที่ดิน

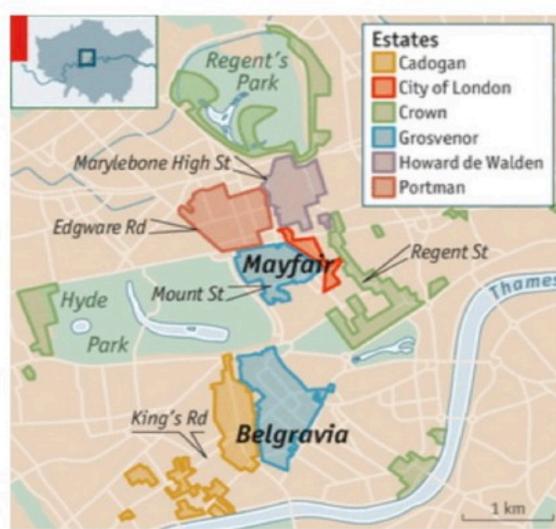
ความมั่งคั่งของครอบครัวเหล่านี้กลายเป็นหลักประกันมาตลอดหลายศตวรรษ
พวกเขาพบว่าวิธีการส่งผ่านความมั่งคั่งนี้ผ่านจากรุ่นสู่รุ่นของพวกเขา และไม่ต้องเสียภาษี

ภาพด้านล่างจากนิตยสาร The Economist

แสดงให้เห็นว่าครอบครัวชนชั้นสูงทั้งสี่ครอบครัวยังคงเป็นเจ้าของที่ดินใจกลางกรุงลอนดอน

กรรมสิทธิ์ที่ดินในใจกลางลอนดอน

Ownership of Central London

Source: The Economist.

ที่มา: The Economist

เจ้าของที่ดินรายใหญ่ คือที่ดินของกษัตริย์

และนี่คือจุดเริ่มต้นที่น่าสนใจอย่างแท้จริง

ด้วยจุดประสงค์ที่ว่าเราจะกำจัดตัวเองออกจากกิจกรรมของรัฐบาลในเกือบทุกรูปแบบได้อย่างไร

ใช่ จริงๆ

นี่คือสาเหตุที่เราต้องศึกษาประวัติศาสตร์ของสหราชอาณาจักรกันสักเล็กน้อยก่อน
ตอนนี้เรากลับไปพูดถึงราชินีของอังกฤษกันต่อ

เจ้าของที่ดินที่ยิ่งใหญ่ที่สุดตลอดกาล

ที่ดินของกษัตริย์ไม่ใช่ธุรกิจธรรมดา

อสังหาริมทรัพย์ที่ ซื้อ, ขาย และบริหารจัดการ ที่ดินจำนวนมาก ในสหราชอาณาจักรมีพื้นที่ไปถึง
12 ไมล์ทะเล

ราชินีของอังกฤษเป็นเจ้าของที่ดินอันกว้างใหญ่นี้ ผมแน่ใจว่าพวกคุณคงรู้อยู่แล้ว
แต่นี่คือกุญแจสำคัญ พระราชินีไม่ได้เก็บค่าเช่า แต่ประชาชนเป็นคนเก็บ

รัฐบาลสหราชอาณาจักรรวบรวมรายได้ค่าเช่าของสิ่งิที่พระราชินีเป็นเจ้าของในปัจจุบันในนามของทุกคนในสหราชอาณาจักร

ผมพนันได้เลยว่าคุณไม่รู้ แต่มันไม่ได้เป็นแบบนี้เสมอไป

รากฐานของอสังหาริมทรัพย์สามารถย้อนกลับไปได้ถึงในสมัย Norman Conquest แห่งสหราชอาณาจักรในปี ค.ศ. 1066 ดังที่เราได้กล่าวไว้ข้างต้น แต่การปรับเปลี่ยนระบบให้ทันสมัยของ Crown Estate อยู่ในช่วงปี ค.ศ. 1760

เนื่องจากในปีนี้พระเจ้าจอร์จที่ 3 ได้ส่งมอบการจัดการดินแดนของราชวงศ์ทั้งหมดให้กับรัฐบาลเพื่อรับผลตอบแทนเป็น "คัวอ้าง" ประจำปี

ผมจะเรียกคำว่า *คัวอ้าง* ในชื่ออื่น ผมจะเรียกมันว่า **เงินปันผลของพลเมือง** จำคำศัพท์นี้ไว้นะครับ เพราะ เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะกล่าวในภายหลัง

คุณสามารถเดิมนได้ว่า George III ไม่ได้ส่งมอบดินแดนทั้งหมดของเขาด้วยความเต็มใจ

พระราชาทรงส่งมอบเพียงเพราะพระองค์ไม่สามารถชำระหนี้สินทั้งหมดได้ และที่แย่ไปกว่านั้นพฤติกรรมของราชวงศ์องค์ก่อนๆ ที่เหลวไหลและส่งผลทำให้ฐานะการเงินทุนของกษัตริย์ร่อยหรอลง และรายได้ต่อปีก็ลดลงด้วย

ดังนั้น

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1760 เชื้อหรือไม่ว่าค่าเช่าทั้งหมดของ Crown Estate จะถูกส่งคืนให้กับกระทรวงการคลังของสหราชอาณาจักรเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินของประชาชน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือค่าเช่าจะถูกรวบรวมเพื่อการใช้จ่ายและสวัสดิการของผู้เสียภาษีและคนงานในสหราชอาณาจักรทั้งหมด

ในปี ค.ศ. 2018 Crown Estate เป็นผู้รวบรวมเงินค่าเช่าจำนวน 330 ล้านปอนด์โดยกระทรวงการคลังของสหราชอาณาจักร จากรายได้จำนวนนี้กระทรวงการคลังของสหราชอาณาจักรจึงมอบ 15% คืนให้กับราชินีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการของธรรการส่วนตัวของราชินีเอง นั่นคือราชินีได้รับเงินปันผลจากพลเมืองของเธอ

สิ่งที่กษัตริย์จอร์จที่ 3 ทำนั้น

ในความเป็นจริงคือการแทนที่ค่าเช่าทางเศรษฐกิจของที่ดินของเขาเป็นค่าจ้างรายปี การลงทุนที่ไม่ได้ผลจากมุมมองส่วนตัวของกษัตริย์ แต่เป็นการลงทุนที่ดีสำหรับคนสหราชอาณาจักรโดยรวม

ตอนนี้เรามาคิดเรื่องนี้กันสักหน่อย

The Estate จัดการที่ดินทั้งหมด และเมื่อเวลาผ่านไป

ได้สร้างอาคารที่นาทึงและพื้นที่สวยงามบางแห่งทั่วสหราชอาณาจักรซึ่งประชาชนจะได้รับความเพลิดเพลินทุกวัน

รัฐบาลสหราชอาณาจักรหรืออีกนัยหนึ่งคือพลเมืองของสหราชอาณาจักรมีอำนาจควบคุมค่าเช่าทั้งหมดของแนวชายฝั่งอังกฤษของตนเองและออกทะเลไปจนถึงขีด จำกัด อาณาเขตที่ยอมรับได้ที่ 12 ไมล์

ซึ่งรวมถึงค่าเช่าที่ได้รับจากฟาร์มกังหันลมนอกชายฝั่งทั้งหมด
ในทุกวันนี้ได้รับค่าเช่าเป็บกอบเป็นกำ และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

ที่สำคัญ - เพิ่มเติมบางอย่างที่เราจะอ้างถึงในอีกไม่กี่นาทีต่อจากนี้ -

ยิ่งค่าเช่าที่ The Estate เก็บรวบรวมและส่งมอบได้มากเท่าไร แรงงานในสหราชอาณาจักรก็จ่ายภาษีจากแรงงานของตนน้อยลง

ดังนั้นในการขจัดกิจกรรมของรัฐบาลส่วนใหญ่ในตัวอย่างแรกจึงเป็นเรื่องง่ายมาก
สิ่งที่คุณต้องทำก็คือ

สร้างนิติบุคคลเฉพาะกิจ Special Purpose Vehicle (SPV)

เพื่อรวบรวมค่าเช่าที่สร้างขึ้นทางสังคม

ซึ่งเรียกโดยนักเศรษฐศาสตร์ในปัจจุบันว่าค่าเช่าทางเศรษฐกิจ และเมื่อค่าเช่านี้เริ่มไหลเข้าสู่ SPV
ให้เริ่มยกเลิกภาษีอื่น ๆ ทั้งหมดจากรายได้และค่าใช้จ่ายของคุณ

ยกเว้นภาษีได้หมดทุกคน โดยไม่มีปัญหาหรือปัญหาใด ๆ เลย

นั่นหมายความว่าไม่มีภาษีรายได้ ไม่มีภาษีการขายไม่มี GST ไม่มีภาษีกำไรจากการลงทุน
ไม่มีภาษีทรัพย์สิน ไม่มีภาษีมรดก ไม่มีภาษีจากมรดก ไม่มีภาษีโรงแรม ภาษีบริษัท
ไม่มีภาษีเงินเดือนไม่มีค่าธรรมเนียม ไม่มีค่าผ่านทาง ไม่มีภาษีรถและไม่ติดอากรแสตมป์

นั่นคิดว่าเกี่ยวกับมันครอบคลุม รัฐบาลออสเตรเลียเรียกเก็บภาษีทั้งหมด 122 รายการ

โลกดูเหมือนที่มันเป็นทุกวันนี้ (สงครามความอดอยากและปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัย)
เพียงเพราะคุณยอมสละสิทธิในการเรียกร้องสิทธิที่คุณควรได้รับ สิ่งที่มีผลคือสิทธิโดยกำเนิดของคุณ
ส่วนแบ่งของค่าเช่าทางเศรษฐกิจ

Crown Estate

เป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบว่าโลกจะเป็นอย่างไรหากมีการรวบรวมค่าเช่าทั้งหมดในนามของคุณแล้ว
วส่งคืนให้คุณทุกปีโดยค่าตอบแทนหรือเงินปันผลของพลเมือง

เช่นเดียวกับราชินีแห่งสหราชอาณาจักรในปัจจุบัน

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเธอคุ้มค่างานแน่นอน

คุณต้องดูการท่องเที่ยวที่เธอสร้างขึ้นเพื่อดูว่าชาวอังกฤษได้รับผลตอบแทนสูงจากเงินปันผลของพล
เมือง 15% นี้

สิ่งที่น่าสนใจคือราชินีมักจะสอบถามเกี่ยวกับวิธีการที่ Crown Estate กำลังทำอยู่ และเธอตราจสอบให้แน่ใจอยู่ตลอดเวลาว่า Estate กำลังทำทุกวิถีทางเพื่อไม่เพียง แต่รวบรวม แต่เพื่อเพิ่มมูลค่าเช่าของ "เธอ" ให้มากที่สุด

ทำไม?

เพราะเธอต้องการให้ 15% เติบโตอย่างต่อเนื่อง เป็นคุณจะไม่ทำเธอ?

นี่อาจเป็นวิธีที่คุณใช้ได้ในชีวิตจริง

หากค่าเช่าทั้งหมดถูกเรียกเก็บโดย นิติบุคคลเฉพาะกิจ (SPV) ที่สร้างขึ้นโดยเจตนาในนามของคุณ, คุณก็จะทำเช่นเดียวกัน

พฤติกรรมใด ๆ ในสังคมที่ทำให้ค่าจ้างของคุณลดลง-ไม่ว่าจะเป็นเงินปันผลพลเมือง ส่วนแบ่งค่าเช่าของคุณ แนนอนคุณจะได้รับไม่ได้

ผู้ที่ได้รับค่าเช่า (ซึ่งก็คือทุกคน) จะไม่อนุญาต

มลพิษต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมอาจทำลายมูลค่าของที่ดิน? ซึ่งนั่นอาจจะทำให้ค่าเช่าและส่วนแบ่งของคุณลดลง

การสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเพื่อเพิ่มการค้าขายระหว่างสองฝั่ง จากฝั่งหนึ่ง ไปยังอีกฝั่งหนึ่ง? ส่วนแบ่งค่าเช่าของคุณจะเพิ่มขึ้นเมื่อกิจกรรมการค้าเพิ่มขึ้น - และมูลค่าของที่ดินเพิ่มขึ้น เมื่อการเช่ามากขึ้น สำหรับคุณคือเงินปันผลของพลเมืองที่สูงขึ้น

ไม่มีความต้องการที่จะเก็บภาษีเช่นกัน เพราะอาจจะทำให้ราคาเช่าลดลง

และไม่มีใครคิดที่จะเรียกเก็บภาษี เพราะนั่นเป็นอุปสรรคต่อการค้า ภาษีที่มากขึ้นจะเท่ากับมูลค่าของที่ดินลดลง - และค่าเช่าลดลง ใครจะต้องการแบบนั้น?

ลองนึกดูว่าชีวิตจะเป็นอย่างไรหากสังคมที่คุณอาศัยอยู่ถูกสร้างขึ้นด้วยวิธีนี้ สังคมที่เหมาะสมกับกษัตริย์หลาย ๆ

พระองค์ในระบอบประชาธิปไตยที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินอย่างแท้จริง ปราศจากการแทรกแซงของรัฐบาล และภาษีโดยสิ้นเชิง

นั่นจะเป็นสังคมของผู้คนที่มิไจรักอิสระอย่างแท้จริงใช้ชีวิตโดยปราศจากความกลัวและมีความอดมสมบูรณ์

และปราศจากความพยายามของรัฐบาลที่จะลงโทษคุณด้วยการเรียกเก็บภาษีจากน้ำพักน้ำแรงของคุณ

ยังทำงานหนักมาก คุณก็ได้รับมาก

เพื่อขจัดความต้องการของรัฐบาล ดังนั้น

สิ่งที่เราต้องทำคือสร้างแบบจำลองเศรษฐกิจของเราเลียนแบบจากระบบ Crown Estate

มันไม่เกี่ยวข้องกับอะไรกันเลย นอกจากระบบภาษีเล็กน้อย
อันที่จริงระบบนี้ใช้งานได้แล้วและได้รับการยอมรับอย่างดี

ส่วนเกินหลังจากหักค่าใช้จ่ายของนิติบุคคลเฉพาะกิจ (SPV)
สามารถคืนให้กับประชาชนได้โดยการปันผลคืนให้กับพลเมือง เหมือนกับสิ่งที่ราชินีคนปัจจุบันทำ

หมายเหตุ: การจัดสรรส่วนแบ่งทางพลเมือง ต้องมาจากค่าเช่าทางเศรษฐกิจ

นี่คือกฎที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด การเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อยกระดับค่าจ้าง
ลดต้นทุนของราคาบ้านที่อยู่อาศัย
ลดความจำเป็นที่ไม่ต้องจ่ายให้นักการเมืองที่ได้รับเลือกมาปกครองเรา และนำเสนอความสุขมาสู่โลกทั้งใบ

นี่คือสิ่งสำคัญที่แทบจะไม่มีใครเข้าใจในปัจจุบัน

กฎที่สำคัญคือสิ่งนี้:

ผลกำไรทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งหมดของสังคมในท้ายที่สุดจะลงเอยด้วยมูลค่าที่ดิน
ราคาของที่ดิน

มูลค่าที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นี้ถูกสร้างขึ้นเมื่อสังคมมารวมตัวกันเพื่อทำงานและการค้า -
เป็นสิ่งตอบแทนธรรมชาติหรือของขวัญ มันเป็น "ส่วนเกิน"
ตามธรรมชาติที่ใช้เพื่อสนับสนุนความต้องการพิเศษของสังคม

และเพื่อสนับสนุนความต้องการเหล่านั้น *โดยไม่มีข้อกำหนดสำหรับรัฐบาลขนาดใหญ่
ดังที่เราเห็นอยู่ในปัจจุบัน*

ที่ดินได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม

นั่นเป็นเหตุผลที่คุณยังต้องทำงานหลายชั่วโมงเหมือนที่แม่ พ่อ และปู่ย่าของคุณทำ

นี่คือตัวอย่างทางประวัติศาสตร์หลายอย่างเพื่อแสดงให้เห็นว่าสิ่งนี้ทำงานอย่างไร

ตัวอย่างแรกเป็นส่วนหนึ่งของสุนทรพจน์ที่วินสตันเชอร์ชิลล์อดีตนายกรัฐมนตรีของสหราชอาณาจักร
กล่าวไว้ในปี ค.ศ. 1909

สุนทรพจน์ในปี ค.ศ. 1909 ของเชอร์ชิลล์กล่าวในสภา เกี่ยวกับเรื่อง "สะพานเก็บค่าผ่านทาง"

สุนทรพจน์ดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของ "แพ็กเกจ"

งบประมาณที่เขาออกแบบมาเพื่อช่วยยุติความยากจนในสหราชอาณาจักร

ส่วนหนึ่งของแพ็คเกจนี้เป็นข้อเสนอในการเก็บค่าเช่าทางเศรษฐกิจบางส่วน

"เมื่อหลายปีก่อน ในลอนดอนมีด่านเก็บค่าผ่านทางบนสะพานข้ามแม่น้ำเทมส์และคนทำงานทุกคนที่

อาศัยอยู่ทางด้านใต้ของแม่น้ำต้องจ่ายค่าผ่านทางวันละหนึ่งสตางค์สำหรับการไปและกลับจากที่ทำงาน

การสร้างรายได้ในสัดส่วนที่มากจากการเก็บค่าผ่านทาง ทำให้สาธารณชนที่ยากจนเกิดความขุ่นเคืองและไม่พอใจ เกิดการประท้วงสร้างความปั่นป่วนขึ้น เมื่อเจ้าหน้าที่เทศบาลทราบเรื่อง จึงยกเลิกการเก็บค่าผ่านทาง

ทุกคนที่ใช้สะพานจึงประหยัด ได้หกเพนนีต่อสัปดาห์ แต่ภายในระยะเวลาอันสั้นค่าเช่าทางด้านใต้ของแม่น้ำพบว่าเพิ่มขึ้นประมาณหกเพนนีต่อสัปดาห์หรือเท่ากับจำนวนที่ยกเว้นจากค่าผ่านทาง”

เชื่อหรือไม่ว่าเซอร์ซิลลีใช้เวลาส่วนใหญ่ในชีวิตเพื่อพยายามหาวิธีที่ดีกว่าในการยึดครองค่าเช่าทางเศรษฐกิจสำหรับพลเมืองสหราชอาณาจักร แต่ไม่เคยมีบันทึกไว้ในชีวประวัติอันมากมายของเขาเลย

นี่คืออีกตัวอย่างล่าสุด

เมื่อหลายปีก่อนผู้ประกอบการจอห์นเบิร์ดและกอร์ดอนร็อดดิก มีความคิดที่จะให้คนไร้บ้านกลับมาทำงาน พวกเขาจึงจัดทำหนังสือชื่อ The Big Issue และให้ผู้ที่ไร้บ้านนำไปขายเพื่อสร้างรายได้ประจำที่ไม่ใช่สวัสดิการให้กับพวกเขา โดยเริ่มต้นที่ลอนดอนเป็นที่แรก ความคิดนี้ใช้ได้ผล ในไม่ช้ามันก็ถูกคัดลอกในเมืองอื่น ๆ รวมถึงซานฟรานซิสโกและในที่สุดก็ถูกนำไปใช้ทั่วโลก

ผู้ชายที่เป็นคนจรจัดในซานฟรานซิสโกและเมืองอื่นๆ สังเกตเห็นได้ในไม่ช้าว่า ถ้าหากพวกเขาขึ้นอยู่กับถนนที่พลุกพล่านและมีคนสัญจรจำนวนมากพวกเขาจะขายนิตยสารได้มากกว่าในสถานที่ที่ไม่มีคนพลุกพล่าน โดยเปรียบเทียบในระยะเวลาของชั่วโมงในการขายที่เท่าๆ กัน

ชัดเจนไหม?

การแย่งชิงเกิดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งทำเลที่ดีที่สุด

ในไม่ช้าผู้ชายก็พร้อมที่จะเสนอราคาสำหรับทำเลที่ดีที่สุดเหล่านี้ หรือปกป้องทำเลของพวกเขาด้วยความรุนแรง

วันนี้เราทุกคนลืมไปแล้วว่าจะทำอะไรได้บ้างกับการเพิ่มขึ้นของมูลค่า (สถานที่) ความคุ้มค่าสำหรับการใช้แรงงานเดียวกัน

ดังนั้น...

ตอนนี้ด้วยความเข้าใจใหม่ของคุณ ถ้าคุณคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพียงแค่จ่ายรายได้พื้นฐานทั่วไปให้กับทุกคนโดยได้รับทุนจากภาษีปกติ จะไม่เกิดอะไรเลยนอกจากการเพิ่มขึ้นของราคาที่ดิน

และในการจัดตั้งเศรษฐกิจในปัจจุบันการเพิ่มขึ้นนี้จะถูกยึดครองโดยเจ้าของที่ดินในที่สุด

ในความเป็นจริงแล้วรายได้พื้นฐานสากลที่ได้รับทุนจากภาษีปกติจะทำให้คนที่ไม่ใช่เจ้าของที่ดินและคนงานยากจนลง

สิ่งนี้้นำเราไปสู่การศึกษาเรื่อง Great Smokey Mountains

เมื่อสามทศวรรษที่ผ่านมาที่นักวิจัยของ Duke University เลือกติดตามกลุ่มเด็กนักเรียนในชนบทของนอร์ทแคโรไลนา พื้นที่ของกลุ่มชาวอินเดียน

หลังจากนั้นไม่นานมีการสร้างคาสีโนขึ้น และกลุ่มชาวอินเดียนตะวันออกของ Cherokee ก็เริ่มแบ่งปันผลกำไร ประมาณ \$ 4,000 ต่อคนต่อปี

ทุกครัวเรือนในเผ่าได้รับส่วนแบ่งผลกำไรเหล่านี้ โดยพื้นฐานแล้วจำนวนเงินที่รับเป็นการประกันรายได้สำหรับทุกครอบครัวในเผ่า

นี่คือสิ่งที่นักวิจัยของ Great Smokey Mountains พบว่าเด็กชาวอินเดียนเซโรก็ทำได้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการสนับสนุน

ดีกว่ามากในความเป็นจริง

ผู้ที่ได้รับ 'รายได้' สำเร็จการศึกษามากขึ้น

พวกเขาก่ออาชญากรรมน้อยลง

พวกเขามีปัญหาเกี่ยวกับความวิตกกังวลน้อยลงปัญหาเกี่ยวกับภาวะซึมเศร้าเล็กน้อยและการใช้สารเสพติดน้อยลง เด็กที่ยากจนที่สุดได้รับประโยชน์มากที่สุด

แน่นอนว่าถึงเวลาสำหรับการปันผลของพลเมือง

และถึงเวลาแล้วที่เงินปันผลของพลเมือง จะได้รับทุนจากค่าเช่าทางเศรษฐกิจที่สร้างขึ้นทางสังคม

คำถามของคุณได้รับคำตอบ

คำถามที่ 1.

ฟิล..ฉันไม่เชื่อคุณหรอก ระบบนี้อาจไม่สามารถใช้งานได้ทั่วประเทศใช่หรือไม่?

ที่จริงใช่ มันใช้ได้ เราเรียนรู้เรื่องนี้จากประวัติศาสตร์
ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นไปได้และสามารถนำไปปฏิบัติได้ง่าย
อันที่จริงมีการดำเนินการไปแล้วมีไม่กี่แห่งในบางประเทศ นี่คือตัวอย่างบางส่วน

อกลาสก้ารวบรวมค่าเช่าทางเศรษฐกิจของความมั่งคั่งน้ำมัน (แต่ไม่ใช่ดินแดน)
นี่คือความคิดริเริ่มของพรรครีพับลิกันที่ส่งผ่านในช่วงต้นทศวรรษ 1970

เงินปันผลของพลเมืองอกลาสก้าในปัจจุบันเรียกว่า Permanent Fund Dividend
หรือ PFD คือ \$1,022 ดอลลาร์สหรัฐ
ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลของรัฐอกลาสก้าจ่ายเงินให้ชาวอะแลสกาทุกคน \$ 1,022
ต่อปีไม่ว่าพวกเขาจะอายุเท่าไร สิ่งนี้เริ่มต้นตั้งแต่แรกเกิด

ดังนั้นชาวอกลาสก้าถ้าครอบครัวหนึ่งมี 4 คน ก็จะได้รับเงินปันผลของพลเมือง
\$4,000 ต่อปี ทุกๆ

นอร์เวย์ยังเก็บค่าเช่าทางเศรษฐกิจของแหล่งน้ำมัน (แต่ไม่ใช่มูลค่าที่ดินอีกครั้ง)
นอร์เวย์ดำเนินการผ่านกองทุน Sovereign Wealth Fund (SWF)
หรือที่รู้จักอย่างเป็นทางการในชื่อกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ที่ร่ำรวยที่สุดในโลก ปัจจุบันมีรายงานว่าเป็นเจ้าของหุ้น 1.3%
ของหุ้นจดทะเบียนทุกตัวในโลก

ลองนึกดูสิ ความมั่งคั่งทั้งหมดนี้สะสมมาจากค่าเช่าน้ำมันส่วนเกินของประเทศเดียว
และเรายังไม่นับมูลค่าของค่าเช่าที่ดินของประเทศนี้ด้วยซ้ำ

เศรษฐกิจทั้งหมดของสิงคโปร์ดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับ Crown Estate
ที่ดินเกือบทั้งหมดในสิงคโปร์เช่าโดยสัญญาเช่า 99
ปีหรือนานกว่านั้นเช่นเดียวกับในสหราชอาณาจักร
โดยไม่ว่าผู้เช่าจะเป็นรัฐบาลสิงคโปร์ หรือนิติบุคคลที่เป็นเจ้าของ
แต่ทั้งหมดควบคุมโดยหน่วยงานชื่อ Sovereign Wealth Fund, Temasek

หน่วยงานเทมาเส็ก
เสมือนเป็นรถเนกประสงค์ที่สร้างขึ้นโดยเฉพาะสำหรับงานเก็บค่าเช่าสิงคโปร์ทั้งหมด
ความฉลาดของการสร้างระบบนี้เปรียบเสมือนการหย่าร้างจากอิทธิพลทางการเมือง
ทั้งหมด

สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงที่เราแนะนำให้คุณมันเป็นสิ่งที่สามารถทำได้
เพื่อเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติของประเทศใด ๆ และวิธีการทำงานของโลก

ที่น่าสังเกตคือสิงคโปร์สามารถดูแลประชาชนทุกคนได้อย่างเพียงพอในที่พักเหมาะสม
ซึ่งประชาชนเป็นเจ้าของเองนับตั้งแต่ก่อตั้งในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1965

สิงคโปร์ไม่มีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย
และสิงคโปร์ยังคงเป็นหนึ่งในสถานที่ไม่กี่แห่งบนโลกที่ชาวบ้านทุกคนพูดถึงรัฐบาล
ของตนได้ดีพอสมควร ตัวผมเองเคยอยู่ที่อาศัยนั้นมาแล้ว

A letter in the *Straits Times*

Singapore, 28 August 2018.

“The debate over terminology such as ‘lessee’ or ‘owner’ is largely academic and is much ado about nothing.

I recently watched a documentary from Hong Kong which examined why Singapore has been successful in housing its population while people in Hong Kong are facing so many problems.

In an interview with Singapore’s former master planner, Liu Thai Ker, he highlighted an important difference – that Hong Kong has a lot of land but most is considered private and held in perpetuity by its owners, whereas in Singapore, the majority of the land is used for public-housing, and even private land can be acquired by the government for development if required.

After watching the show, I am greatly heartened by the fact that we have a government that looks after the interest of the majority rather than catering to only the rich.

In the show, Hong Kongers who lived in Singapore expressed great admiration for the spacious apartments and meticulously planned townships here, compared with those in their city.

In short, whether it is a 99-year lease or freehold lease, it is a fallacy to think that one can own something in perpetuity.

Instead of arguing over trivialities, we should count your blessings that the majority of us have a place that we can call home for as long as we live”.

- Seah Yam Meng -

คำถาม 2.

ฟิล.. แล้วจะเกิดอะไรขึ้นกับที่ดินของฉัน?

มันก็จะยังคงเป็นของคุณ คุณยังคงเป็นเจ้าของมัน ทำเหมือนที่ราชินีทำ

ในทางกลับกัน ทางกฎหมาย
ความเป็นเจ้าของและความจริงที่ว่าไม่มีใครสามารถขโมยมันไปจากคุณได้
คุณเป็นหนี้นิติบุคคลเฉพาะจากค่าเช่าทางเศรษฐกิจรายปี
ในลักษณะเดียวกับที่รวบรวมให้สำหรับราชินี

อย่าลืมว่าคุณไม่ต้องจ่ายภาษีใด ๆ เลย
ค่าธรรมเนียมการถือครองที่ดินเพียงเล็กน้อยเพื่อตอบแทนความปลอดภัยโดยรวม
และระดับค่าจ้างที่สูงมาก และเงินปันผลประจำปีของคุณ

คำถาม 3.

ฟิล..เป็นไปไม่ได้ที่เราทุกคนจะร่ำรวย ทุกที่มักจะมีคนยากจนเสมอ

การคืนค่าเช่าทางเศรษฐกิจส่วนหนึ่งโดยการแบ่งเงินปันผลให้กับพลเมืองของคุณมี
แนวโน้มที่จะเพิ่มรายได้ต่อปีของประชาชนทุกคนเป็นอย่างมาก
เช่นเดียวกับในอลาสก้า ดังที่เคยอธิบายไว้ข้างต้น
อลาสก้าเก็บค่าเช่าในการทำปอน้ำมัน
และชาวอลาสก้าทุกคนก็เฝ้าดูและปกป้องสิทธิที่พวกเขาควรจะได้อย่างใกล้ชิด

เป็นไปได้ว่าพลเมืองบางคนอาจไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรกับโชคลาภขนาดใหญ่เช่นนี้แล
ะอาจปล่อยให้มันถูกทำลายไป

เป็นสิทธิของพลเมืองทุกคนที่เมื่อได้รับเงินปันผลแล้วจะนำไปทำอะไรก็ได้ตามที่เข
าต้องการ

บางทีแคมเปญให้การศึกษาหลักสูตรทางการเงินแก่พลเมือง
ก็อาจเรียกได้ว่าเป็นการจ่ายเงินปันผลอย่างหนึ่งเหมือนกัน

คำถาม 4.

ถ้าอย่างนั้น ฉันจะเก็บค่าเช่าได้เท่าไร? แล้วจะได้เงินปันผลแบบไหน?

เป็นคำถามที่ดี. วิธีคิดง่าย ๆ มีดังนี้

เราจะใช้ออสเตอเลียเป็นตัวอย่าง รัฐบาลสหรัฐไม่เก็บสถิติมูลค่าที่ดิน
สหราชอาณาจักรก็เช่นกัน

มูลค่ารวมของที่ดินทั้งหมดในออสเตรเลียอยู่ที่ประมาณ 5.8 ล้านล้านดอลลาร์

ซึ่งเป็นไปตามตัวเลขล่าสุดของสำนักงานสถิติออสเตรเลีย (ABS) สำหรับปีการเงิน
ค.ศ.2017 ซึ่งมากกว่าระดับ GDP ของออสเตรเลียราว ๆ 1.7 ล้านล้านดอลลาร์ถึง
3 เท่า

มูลค่าที่ดินสูงสุดอยู่ในเมืองแนนอน

ราคาที่ดินโดยทั่วไป 20 เท่าของค่าเช่ารายปี ดังนั้นจึงสามารถเก็บ 5% ของมูลค่านี้ได้ทุกปี นั่นคือประมาณ 290 พันล้านเหรียญ

เพิ่มค่าเช่าเหมืองแร่ ค่าเช่าน้ำมัน ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล็กน้อย และคุณมีค่าเช่าสะสมจำนวนมาก

ไม่มีใครรู้แน่ชัดเพราะเป็นตัวเลขที่นักสะสมรายใหญ่ไม่ต้องการให้คุณรู้

สำหรับการวิเคราะห์ทั้งหมด คุณสามารถคลิก *ที่นี่* เป็นการอภิปรายเกี่ยวกับมูลค่ารวมของค่าเช่าทรัพยากรของออสเตรเลียซึ่งศึกษาและเขียนขึ้นโดยผู้เขียน Karl Fitzgerald

รายงานของ Karl สรุปว่า:

“จากรายงาน ‘Total Resource Rents of Australia’ ฉันพบว่าค่าเช่าที่ผูกขาดสามารถแทนที่การเก็บภาษีได้ในทุกระดับของรัฐบาล (ออสเตรเลีย)”

ดังนั้นคุณสามารถอาศัยอยู่ในประเทศอย่างออสเตรเลียได้อย่างง่ายดายและอย่างน้อยที่สุดก็ไม่ต้องจ่ายภาษีอีกเลย

คำถาม 5.

ใช่, แต่ยังคงต้องมีรัฐบาลอยู่ใช่ไหม

บางที่อาจจะแค่เริ่มแรก แต่ในขณะที่ SPV กำลังดำเนินการอยู่ ออสเตรเลียและประเทศอื่น ๆ ก็สามารถเริ่มดำเนินการตามแนวของรัฐบาลของสวิสได้อย่างง่ายดาย

ผมจะไม่ลงรายละเอียดเพิ่มเติมมากนักในที่นี้ คุณสามารถลองทำได้ด้วยตัวเอง เหมือนที่ผมจะลองยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

- สวิตเซอร์แลนด์มีระบบการปกครองที่ไม่ปรากฏในประเทศอื่นใดในโลก: การเป็นตัวแทนโดยตรง ประชาชนคนใดสามารถทำทนายกฎหมายที่ผ่านการพิจารณาของรัฐบาล
- สวิตเซอร์แลนด์มีรัฐบาลที่มั่นคงที่สุดแห่งหนึ่งทั่วโลกเท่าที่เคยมีมา ตั้งแต่ปี 1848 ไม่เคยได้รับการต่ออายุทั้งหมดในเวลาเดียวกัน ทำให้เกิดความต่อเนื่องในระยะยาวที่น่าประทับใจมาก

รัฐสภาสวิสเป็นรัฐสภาที่มีอาชีพ
กล่าวอีกนัยหนึ่งเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการเลือกตั้งที่นั่งอยู่ในรัฐสภาสวิสไม่ใช่พนักงานเมือง
ที่ได้รับค่าตอบแทน

น่าที่จริงๆ ผมเคยอาศัยอยู่ในสวิตเซอร์แลนด์ และก็ชอบที่นั่นด้วย
รัฐบาลของพวกเขามีประสิทธิภาพและตอบสนองอย่างแท้จริง
ชาวสวิสคนใดที่ไม่พอใจกับสิ่งที่รัฐบาลของตนทำ
ก็สามารถทำบางอย่างกับรัฐบาลได้

ดังนั้นจึงเป็นคำยืนยันที่สมเหตุสมผลและถูกต้องอย่างสมบูรณ์ที่จะบอกว่าออสเตรเลีย
ก็สามารถทำได้ ถ้าต้องการ สามารถกำจัดไม่เพียง แต่รัฐบาลของตนเท่านั้น
แต่ยังรวมถึงพนักงานเมืองที่ได้รับค่าตอบแทนทั้งหมดด้วย

ไม่เพียงแค่นั้น
การแทนที่การเก็บภาษีทั้งหมดด้วยการเก็บค่าเช่าทางเศรษฐกิจจะขจัดความเฟื่องฟู
ของวงจรสังหาริมทรัพย์

หากคุณต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมโปรดคลิกเข้ามาที่เว็บไซต์ของเรา

ด้วยความปรารถนาดีจาก

ฟิลลิป เจ. แอนเดอร์สัน
และทีมเศรษฐศาสตร์แชร์มาเก็ตของคุณ